

[Øllgaard]

Det korte af det lange er, at vi er overbevist om, at denne lovgivning vil være til stor gavn for de erhverv, den sigter på, og dermed til stor gavn for produktion, beskæftigelse og valutaindtjening, hvilket er overordentlig vigtigt for os alle sammen.

Bjørn Poulsen (SF):

Jeg skal traditionen tro starte med et spørgsmål til hr. Øllgaard og så håbe for en gangs skyld på at få et svar. Den langfristede højtforrentede gæld, der den 16. maj 1983 blokerer, vil den ikke blokere den 16. maj 1987? Er den ikke stadig væk langfristet og stadig væk højtforrentet? Jeg tror, jeg får et svar for en gangs skyld.

Uden at gå i dybden med hr. Collets meget lange foredrag må jeg sige, at jeg kan ikke få høj gældsbyrde og høj formueskat til at hænge sammen. Det er simpelt hen uladssiggørligt. Det er bare noget, vi ved fra det praktiske liv, men det er klart, at herinde diskuterer vi også megen teori.

Vedrørende lovforslag nr. L 208, der drejer sig om en ændring af gældssaneringsloven, kan jeg da godt med det samme sige til ministeren, at hvis ikke der kommer til at stå en dato, er det i hvert fald uden SF. Noget helt andet er, at gældssaneringsloven mister det, der har været en del af grundlaget for den de sidste par år, hvis vi gennemfører det andet lovforslag, vi snakker om i dag. Det grundlag var jo, at der helst ikke skulle laves gældssanering uden akkorder. Det er faktisk noget, som alle partier i folketinget har peget på, for ellers ville der ikke være nogen som helst fornuft i det i fremtiden, hvis ikke man kunne få gælden nedbragt. Så fremsætter man her et forslag om, at gældssaneringen skal foretages, og et andet forslag, der gør, at der aldrig bliver lavet akkord. Så store idioter er der ikke nogen kreditorer der er her i landet. Det har man altså ikke taget højde for, kan jeg forstå. Hvem vil dog lave en akkord, hvis der bliver påhæftet så forholdsvis store rentetilskud, som der faktisk er tale om her? Jeg tror, det bliver svært at finde den kreditor.

L 209 er en ret speciel lovgivning ved, at der øses pænt ud til alle og enhver, der er i stand til at fremkomme med en 45 pct.s gældsbyrde for langfristede lån. Jeg tror, det bliver svært at finde en landmand, der ikke

har det. Det er så noget helt andet. Det skal være en landmand, der ikke har investeret de sidste 50 år eller også har kunnet købe ejendommen kontant, og dem er der jo heller ikke ret mange af. Det vil sige, at vi alle sammen kan få, må vi erkende. Jeg har tilladt mig at regne lidt på, hvad det betyder. Jeg skal lade være med at sige det herfra, for hvis lovforslaget bliver vedtaget, er jeg næsten nødt til at sende et takketelegram, selv om jeg vil have meget svært ved at kunne modtage den slags penge, det må jeg indrømme.

Jeg synes, at man har lavet et lovforslag, som for mig at se er lidt af en fornærmelse mod den aktive landmand, den producerende landmand med den store animalske produktion, fordi det ikke er nogen hjælp som sådan, der vil gøre, at hans bedrift i fremtiden vil være rentabel. Det vil for nogen af dem betyde, at underskuddet vil gå ned fra 150.000 kr. til 100.000 kr. Det er fuldkommen rigtigt, men det gør da ikke ejendommen rentabel. Når man oven i købet i fremsættelsestalen taler meget om det brede flertal, der har peget på en løsning, så er den løsning, det brede flertal har peget på, en gældsafløsning for dem, der havde brug for det. Her har man en gældsafløsning for dem, der har råd til at bruge rentetilskuddet til at købe obligationer for, og så har man ellers rentetilskud til alle dem, der ikke har råd til det. Jeg tror ikke, at det brede flertal havde tænkt på en gældsafløsning i de baner. Men der sker selvfølgelig forskellige ting med nogle flertal en gang imellem.

Jeg kan ikke lade være med at spørge ministeren om, hvad han mener, når han i fremsættelsestalen skriver, at der skal ske noget på skattelovgivningsområdet. Jeg ved, at den døde sild, der hedder konjunkturudligningsfond, er vi løbet fra et par gange, idet der hver gang har vist sig et flertal imod den. Jeg ved ikke, om man kan appellere til ministeren, om han i stedet for vil bede skatteministerens om at fremsætte forslag om, at virksomhedsbeskatningen kan laves for landbruget også. Den virker jo bedre end den anden. Den er mere retfærdig. Derfor skulle vi måske lade de lidt principielle sager ligge på dette lille område og i stedet for lave noget, folk kan bruge på en fornuftig måde. Det gør jo ikke noget, man en gang imellem laver noget, der duer.